

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติและความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพต่อการเป็นผู้ประกอบการ และสำรวจความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัย พายัพในการเข้ารับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น ให้กับฝ่ายวิชาการ สำนักงานการศึกษามหาวิทยาลัย และศูนย์บ่มเพาะธุรกิจของมหาวิทยาลัย พายัพในการพิจารณาวางแผนหรือจัดการหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ และใช้เป็น แนวทางในการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมระยะสั้นด้านบริหารธุรกิจ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ประกอบไปด้วย นักศึกษาของมหาวิทยาลัยพายัพใน ระดับปริญญาตรี หลักสูตรปกติภาคภาษาไทยจำนวน 9 คณะวิชา 21 สาขาวิชาที่จะสำเร็จ การศึกษาในปีการศึกษา 2548 ซึ่งประกอบด้วย นักศึกษาหลักสูตร 4 ปีที่มีรหัสเข้าศึกษาเมื่อปี การศึกษา 2545 จำนวน 1,045 ราย นักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2.5 ปีที่มีรหัสเข้าศึกษาเมื่อปี การศึกษา 2546 จำนวน 150 ราย และนักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2.0 ปีที่มีรหัสเข้าศึกษาเมื่อปี การศึกษา 2547 จำนวน 269 ราย รวมเป็นจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,464 ราย (สำนักทะเบียนและบริการการศึกษา, มีนาคม 2548)

กลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็นแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ใช้ตาราง Selection of Sample Size ของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 ราย (บุญชม, 2532 : 40)

ในการศึกษาค้างนี้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำของแต่ละสาขาวิชาไว้ที่จำนวน 10 ราย ยกเว้นกรณีที่มีประชากรมีจำนวนน้อยกว่า 10 ราย จะเก็บข้อมูลตามจำนวนประชากรที่มี ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นในการศึกษาค้างนี้มีจำนวน 366 ราย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรและขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

คณะวิชา	ประชากร(ราย)	ขนาดตัวอย่าง(ราย)
คณะมนุษยศาสตร์	110	39
คณะศาสนศาสตร์แมคคิลวารี	17	10
คณะสังคมศาสตร์	214	51
คณะนิติศาสตร์	116	25
คณะบริหารธุรกิจ	528	118
คณะบัญชี การเงินและการธนาคาร	234	54
คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค	117	25
คณะวิทยาศาสตร์	100	34
คณะเศรษฐศาสตร์	28	10
รวม	1,464	366

ที่มา : สำนักทะเบียนและบริการการศึกษา(ปี พ.ศ. 2548)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้อง คณะที่สังกัด สาขาวิชาที่เรียน หลักสูตรที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ด้วยตนเองระหว่างเรียน และประเภทของประสบการณ์ในการทำงานที่เคยมี

ส่วนที่ 2 ทศนคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 17 ข้อ โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะพิจารณาข้อความต่างๆ หากคิดว่าข้อความข้อใดถูกต้องให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ใช่" และหากคิดว่าข้อความข้อใดผิดให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ไม่ใช่"

ชุดแบบสอบถามตอนที่ 1 นี้ ข้อที่ตอบ "ใช่" คือ ข้อ 1,2,8,9,15,16 และ 17 ส่วนข้อที่ตอบ "ไม่ใช่" คือ ข้อ 3,4,5,6,7,10,11,12,13 และ 14

การแปลผลของชุดแบบสอบถามส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ คำถามมีทั้งหมด 17 ข้อ ใช้การวิเคราะห์ด้วยการให้คะแนนการตอบคำถามตามวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน ถ้าตอบถูกจะได้คะแนน 1 คะแนน ถ้าตอบผิด จะได้

0 คะแนน คะแนนที่ได้จะนำมาคำนวณเป็นร้อยละของผลการตอบถูก โดยการแปรผลใช้เกณฑ์ ดังนี้

ตารางที่ 3 การแปรผลระดับคะแนนของการตอบถูก

ระดับคะแนนผลการตอบถูก	การแปรผล
ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป	มีความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบการในระดับดีมาก
ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป ถึงน้อยกว่า ร้อยละ 80	มีความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบการในระดับปานกลาง
น้อยกว่าร้อยละ 60	มีความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบการในระดับน้อย

ที่มา : ผู้วิจัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 16 ข้อ ใช้การให้คะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สเกลของไลเกิท(Likert Scale)แบ่งความรู้สึกหรือความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ(กฤษทลี รื่นรัมย์, 2545) ดังนี้

ตารางที่ 4 การแปรผลความรู้สึกและความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็นในทางบวก		ระดับความคิดเห็นในทางลบ	
เห็นด้วยมากที่สุด	5	เห็นด้วยมากที่สุด	1
เห็นด้วยมาก	4	เห็นด้วยมาก	2
เห็นด้วย	3	เห็นด้วย	3
เห็นด้วยน้อย	2	เห็นด้วยน้อย	4
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	เห็นด้วยน้อยที่สุด	5

และนำมาแปรผลโดยใช้เกณฑ์การแปรผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ตารางที่ 5 การแปรผลโดยใช้เกณฑ์การแปรผลคะแนนเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด

- สำหรับข้อความที่เป็นข้อความทางบวกได้แก่ข้อ 1,4,5,6,7,8,9,10,14 และ16
- ส่วนข้อความทางลบได้แก่ข้อ 2,3,11,12,13, และ15

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 3 สํารวจความต้องการนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพในการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นด้านบริหารธุรกิจ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สํารวจความต้องการนักศึกษาในการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นด้านบริหารธุรกิจ จำนวน 16 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจ จำนวน 7 ข้อ ใช้การให้คะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สเกลของไลเกิท(Likert Scale)แบ่งความรู้สึกและความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ(กฤษทลี รื่นรมย์, 2545) ดังนี้

ตารางที่ 6 การแปลผลความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการฝึกอบรม

ระดับความคิดเห็น/ระดับความรู้สึก	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วย	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือโดยทำการทดลองเครื่องมือกับนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน 20 คน

อนึ่งแบบสอบถามในแต่ละส่วนมีลักษณะที่แตกต่างกัน การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามแต่ละส่วนแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ตารางการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

ส่วนที่	รายละเอียด	ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา	ค่าความเชื่อมั่น	ค่าความยากง่าย
1	ข้อมูลทั่วไป	✓		
2	ตอนที่ 1 ความเข้าใจที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ	✓	✓	✓
2	ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ	✓	✓	
2	ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการ	✓		
3	ตอนที่ 1 ความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นด้านบริหารธุรกิจ	✓		
3	ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจ	✓	✓	

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity)

การตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญด้านผู้ประกอบการ จำนวน 3 ท่านพิจารณา(ภาคผนวก ก) โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อความในแบบสอบถามสามารถวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการศึกษา ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้มีการเสนอให้ปรับภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือจะกระทำในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการเป็น

ผู้ประกอบการ หาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าคงที่ภายใน(r_{ii}) โดยใช้ วิธี Kuder – Richardson โดยการหาค่าคงที่ภายในจากวิธีการ KR_{20} เป็นการหาค่าความเชื่อมั่นที่มีระบบการให้คะแนนเป็นตอบ"ถูก" ได้ 1 คะแนน และ ตอบ"ผิด" ได้ 0 คะแนน ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่น KR_{20} ที่ 0.7700 มีความเชื่อมั่นระดับสูง

ส่วนที่ 2 ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีวัดความคงที่ภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่น $\alpha = 0.738$ มีความเชื่อมั่นระดับสูง

ส่วนที่ 3 ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจ หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีวัดความคงที่ภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่น $\alpha = 0.856$ มีความเชื่อมั่นระดับสูง

3. ความยากง่าย (Difficulty)

การตรวจสอบค่าความยากง่ายของเครื่องมือมีการตรวจสอบใน ส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ ผลการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ PYTIA 2.1 (PAYAP TEST ITEM ANALYSIS) VERSION 2.1 ได้ผลจากการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อคำถามที่ดีที่ควรเก็บ ได้แก่
 - 1.1 ข้อที่ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกดีมี 3 ข้อ ได้แก่ข้อ 2,5 และ 11
 - 1.2 ข้อที่ยากง่ายปานกลาง อำนาจจำแนกดีมี 10 ข้อ ได้แก่
 - ข้อ 3,7,8,9,10,13,15,16,17 และ 19
 - 1.3 ข้อที่ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกดีมี 4 ข้อ ได้แก่ข้อ 1,6,12 และ 14
2. ข้อคำถามที่ควรปรับปรุง ไม่มี
3. ข้อคำถามที่ควรตัดทิ้ง ได้แก่
 - 3.1 ข้อที่ไม่มีอำนาจจำแนก(อำนาจจำแนกเป็น 0) มี 2 ข้อ ได้แก่ข้อ 4 และ 18

จากผลการวิเคราะห์และตรวจสอบค่าความยากง่ายมีข้อคำถามที่ควรตัดทิ้ง เนื่องจากไม่มีอำนาจในการจำแนกคือ ข้อ 4 และ ข้อ 18 ดังนั้นจึงมีข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้จริงจำนวนทั้งสิ้น 17 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาทดสอบกับตัวแทนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจำนวน 36 ฉบับ (ร้อยละ 10) และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้เก็บกับกลุ่มตัวอย่างจริง ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำหนังสือจากภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ ไปถึงหัวหน้าภาควิชาจำนวน 21 สาขาวิชาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าภาควิชา โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการจัดพิมพ์ใบปะหน้าสถานที่ส่งคืนสอดไว้ในซองแบบสอบถามพร้อมกับซองที่ระลึกเพื่อแจกให้นักศึกษาภายหลังที่นักศึกษาได้ให้ข้อมูลในแบบสอบถามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อหัวหน้าภาควิชาได้ให้ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามเหล่านั้นกลับคืนมายังผู้วิจัย โดยการส่งคืนมาในช่วงแรกนั้นได้รับแบบสอบถามไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการจึงได้ดำเนินการเก็บเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ครบตามจำนวน ซึ่งใช้เวลาในการเก็บรวบรวมทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 366 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป นำมาแจกแจงความถี่ ร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจให้คะแนน โดยมีคะแนนเต็ม 17 คะแนน เมื่อทำการตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้วจึงนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย
3. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละประเด็นและค่าเฉลี่ยรวมของประเด็นทั้งหมด
4. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการ นำมาแจกแจงความถี่ ร้อยละ
5. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการนักศึกษาในการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านบริหารธุรกิจ นำมาแจกแจงความถี่ ร้อยละ
6. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละประเด็น